

בבית הכנסת "אהבת התורה - איש מצליח"
רחוב הרב עוזיאל 43 ב"ב.

בית נאמן

יום חמישי ט' בסיון התשס"ח, יום חמישי כ"ג בטבת התשע"א
נושאי השיעור:

שיעורו של מרן ראש הישיבה
רבנו מאיר מאזוז זצוק"ל

ניתן לשמוע את שיעורי של מרן זצוק"ל בערוץ קול ברמה או ב'קו בית נאמן': 079-9270505

הלכות תלמוד תורה - הולך סובב על דברי הרמב"ם (פ"ג מהלכות ת"ת הל' ד'-ו')

הלכות מלאכת צידה - הולך סובב על דברי מרן הב"ח (ש"ש פרשת וארא הל' ו'-ז')

א. יש דברים בתהלים ובנביאים שנכתבו ברמז. ב. "היה לפני עשיית מצוה ותלמוד תורה, אם המצוה יכולה להיעשות על ידי אחרים, לא יפסיק תלמודו ואם לאו יעשה המצוה ויחזור לתלמודו". ג. "תחלת דנו של אדם אינו נדון אלא על התלמוד". ד. כמה מתקנות יופי נועם ותענוג יש בחידושי תורה. ה. "ולא ישים על לבו שיקנה תורה עם עושר וכבוד כאחד". ו. דרכה של תורה. ז. מסירות נפש על התורה. ח. מלאכת צידה. ט. פסיק רישיה דלא ניחא ליה בדרבנן. י. כתיבה על ידי נעליים בשלג. יא. סגירת תיבה עם זבובים. יב. לתת בשבת מצודה לצוד בה עכברים.

יש דברים בתהלים ובנביאים שנכתבו ברמז

א. יש מזמורים בתהלים שנכתבו בעילום שם. מה הכוונה בעילום שם? דוד המלך לא רוצה שידעו על מי הוא כתב אותם, אז הוא כותב אותם ברמז. למשל "על דברי כוש בן ימיני" (מזמור ז'). חכמים כבר אמרו (מו"ק דף ט"ז ע"ב) ש'כוש' זה שאול. מי שיש לו רש"י שיסתכל שם פרק ז' פסוק א': "מה כושי משונה בעורו, ככה שאול משונה במעשיו". משונה לטובה. ואני מצאתי שכוש גימטריא שאול עם הכולל. כושי זה שאול, "בן ימיני" - משבט בנימין. מה יאמר? ידבר על שאול בפירושו? "הושיעני מכל רודפי" (שם פסוק ב'), "פן יטרוך כאריה" (שם פסוק ג'), אחר כך ידבר על החצים שלו - "קשתו דרך ויכוננה" (שם פסוק יג'). וזה בדיוק מה שהיה, הוא היה מנגן על ידו, והיה רוצה לירות בו ממש. "ולו הכין כלי מות חציו לדולקים יפעל" (שם פסוק יד'). ובסוף חזר עליו

1. דרשה זו מסרה ע"י מרן רבנו הגדול זצ"ל הכ"מ ביום חמישי ט' בסיון התשס"ח לבחורי ישיבתנו הקדושה - ישיבה גדולה. תודתנו נתונה לקו 'בית נאמן' על שמסרו לנו דרשה זו לזיכוי הרבים ושכמה. המערכת.

בתחילת דבריו אמר מרן זצ"ל כדברים האלה: סיימנו כל התהלים. [מרן רבנו זצ"ל היה קורא עם הבחורים כמה מזמורי תהלים (פסוק, פסוק) קודם הדרשה]. חשבתי שאחרי שבועות נתחיל לקרוא איוב שלא נהיה בלחץ [להספיק אותו עד תשעה באב]. אבל אם הם עושים צילום, לא יפה להשמיע להם דבר כזה... אז נתחיל היום תהלים, ושבוע הבא בלי נדר תביאו איוב, נקרא כל פעם כמה פרקים ונסביר אותם. כמה פעמים אמרתי שאם היה לנו חג שבועות יומים כמו ראש השנה יומים, זה היה טוב, לא היינו קוראים את האזהרות במהירות, בבליעה ממש... אני מוצא בהם כמה חידושים, ואין לי זמן להגיד כלום. הנה למשל באזהרות (של רבי שלמה בן גבירול) כתוב: "לעבדו ולאהבו, בלב ולדבקה בו". משהו יודע מה הטעות שיש פה? (אחד הבחורים אמר: היה צריך לומר "לאהבו ולעבדו", ואמר לו מרן רבנו זצ"ל: לא, חייב לכתוב ככה [בשביל החרוז]: "לעבדו ולאהבו, בלב ולדבקה בו, ולתמוך בנתיבו, פעמים ואשורים". מה פירוש המלה "ולאהבו"? לאהב אותו. זה לא המצוה של התורה, המצוה היא לאהוב אותו. איך צריכים להגיד? "לאהבו", ועל פי המשקל "לעובדו ולאהבו" האל"ף בקמץ חטוף והה"א בשוא. אתם זוכרים בפיוט אם אפס רובע הקו? לְשַׁחֵט לְשֵׁם בַּעֲלִיו, והנה ה' ניצב עליו, אותו דבר "לעבדו ולאהבו", וכתוב "ולאהבו". זה פירוש דרש (ביומא דף פ"ו ר"א) שהיה שם שמים מתאהב על ידו. [ועיין באזהרות "נתיב מצוותיך" שנדפסו שם הערות וחידושי מרן זצ"ל באזהרות, ושם יישב מנהג העולם לומר "ולאהבו" ע"פ הפסוק "לאהבה את ה' אלקיכם" וסיים: וא"כ אין צורך להגיה. עד כאן]. ויש עוד מלה אחרת (בתחילת האזהרות של רבי יצחק בר ראוון): "צחק אשר פחד לפניך, ולמוראך התגבר". מה הטעות שיש כאן? יש בכך אחד מדקדק עצום שידוע? ... אחד הבחורים השיב: "מפניך". ואמר מרן זצ"ל: יפה, צריך לומר "מפניך". כמו: ורגזו וחלו מפניך" (דברים ב' כ"ה). אמרתי: "מפחד מ..." לא "מפחד ל..." "מפחד מפניך", "פחד מלפניך", או "פחד מפניך". משום מה בכל הספרים לא שמנו לב, השנה שמתי לב. צריך אדם לדייק וללמוד, כי בלי דיוק לא תבין גם את הנמרא כהלכה! עכשיו אנחנו תלמידים בשעה טובה לקראת תהלים, [וכאן קרא מרן זצ"ל עם הבחורים תהלים: מפרק א' עד פרק ט' ואחר כך ערך "מי שביקר" לר' יגון עמאר ה"ו כדלהלן]: מי שביקר אבותינו הקדושים אברהם יצחק ויעקב, הוא יברך את ר' יגון עמאר בן כנפטיה, ה' יתברך יתן לו רפואה שלמה ובריאות איתנה, בזכות החדר הזה [חדר בית המדרש בישיבה גדולה] שהוא תרם אותו עם אחים שלו שבו אנחנו לומדים תהלים של דוד המלך, דוד המלך ימליץ עליו זכות בישיבה של מעלה, ויאריך ימיו בטוב ושנותיו בנעימים, וכן יהי רצון ונאמר אמן.

הכל - "ישוב עמלו בראשו" (שם פסוק י"ז) וכו' וכו', אז הוא כתב את זה בעילום שם. וכל מי שיש לו אויבים, המזמור הזה יכול להתאים. או מזמור ט': "על מות לבן". אחד הפירושים בזה - והוא נראה לי הכי טוב - שזה נבל [בחילוף אותיות]. הרי הוא לקח את אביגיל אשתו של נבל, ולא מתאים שהיא תשמע שדוד המלך כל הזמן מקלל את בעלה שהוא כבר הלך... אז "על מות לבן" זה "על מות נבל". אחר כך כתוב: "כי עשית משפטי ודיני" (שם פסוק ה'). אדם יקח שמואל א' (פרק כ"ה פסוק ט"ל) ויראה שכתוב שם: "ברוך ה' אשר רב את ריב חרפתי מידי נבל". יש הרבה דברים שהם מתאימים, אבל בעילום שם. איפה ראינו שכותבים ככה ברמז? מצאנו בירמיה (כ"ה, כ"ו) "שֹׁשֶׁן", "יושבי לב קמי" (נ"א, א'). "שֹׁשֶׁן בא"ת ב"ש זה בבל. אין ספק שזה הפירוש האמתי. ומה זה "לב קמי"? שיושבים בתוך הלב? ... לב קמי בא"ת ב"ש זה כשדים. הנביאים היו כותבים בלשון סתומה, מי שמבין שיבין, ומי שלא מבין שלא יבין... יש הרבה דברים יפים שאדם צריך להבין אותם.

"ויחזור לתלמודו"

ב. הגענו ברמב"ם להלכות תלמוד תורה פרק שלישי הלכה ד': היה לפני עשיית מצוה ותלמוד תורה, אם המצוה יכולה להיעשות על ידי אחרים, לא יפסיק תלמודו - שיעשו אותה אחרים - ואם לאו יעשה המצוה ויחזור לתלמודו.

מסופר על הגר"א שלמד כל ספרי המדע שהיה בזמנו (לא ממש כל אלה שנלמדו בזמנו, כי הוא החזיק בשיטה שכדור הארץ יושב והשמש מסתובבת. אלא כל מה שנכתב לפניו בעברית, הכל הוא קרא). והוא למד רפואה, והוא רצה להיות רופא הלכה

2. יש לנו לדוגמא: "נוקש רשע". "נוקש" זה נפעל, צריך להיות "נוקש" והוא בא בצירי במקום פתח. יש לנו שתי דוגמאות כאלה - "בבוקר יציץ וחלף, לערב ימולל ויבש" (תהלים צ', ו'). "מולל" בצירי משמע ממולל אחרים, והכוונה באמת יתמולל - ימולל, זה פועל - "ימולל ויבש". ויש פסוק בהושע (י"ג, ג') - "כמוץ יסוער מגורן וכעשן מארובה". "סוער מגורן" הכוונה "סוער מגורן", כמו המוץ שהוא עץ מהגורן. בא צירי במקום פתח. הרש"י בקידושין (דף ל"ע"ב בתוך ד"א) מקשה קושיא דומה. רבנו תם מפרש שם את הפסוק "הלא כה דברי כאש נאום ה', וכפטיש יפוצץ סלע" (ירמיה כ"ג, כ"ט). מה זה "וכפטיש יפוצץ סלע"? יש מדרש (איכה רבתי פרשה ד' אות י') שמשהו לקח פטיש לשבור בו את הסלע, הפטיש התפוצץ והסלע נשאר קיים... אז הרש"י מקשה, אם ככה צריך לומר "יפוצץ" בפתח. אבל זו אינה קושיא, מצאנו כבר שלש דוגמאות (חוץ מ"יפוצץ") שכתוב צירי במקום פתח. "יפוצץ סלע" הכוונה "יפוצץ סלע" - הפטיש יפוצץ בגלל הסלע. "נוקש רשע" הכוונה "נוקש רשע", "ימולל ויבש" הכוונה "ימולל ויבש". ו"סוער מגורן" הכוונה "סוער מגורן". כתבתי פעם על זה בהגות על קידושין, והבאתי דוגמאות, ועכשיו יש לי שלש דוגמאות... [ועוד עיין בארם נסי: קידושין שם]. אנשים אוספים בולים, ואני אוסף דוגמאות שלי שוים מילוני בולים... מה זה שיה בולים? "הבל הבלים אמר קהלת" (קהלת א', ב'), אם נוסף את האל"ף של אמר עם 'הבלים' יהיה לנו [בגימטריא] "הבל בולים אמר קהלת"... הכל הבל הבלים. אפילו יהיה לך בול ששווה כמה מיליארדים, "חזק ובורח"... כשיהיה לך כמה מיליארדים, תאכל כל יום מיליארדים? תבלע אותם?

הדלקת נרות	מוצ"ש	ר"ת
18:18	17:38	16:24
18:14	17:40	16:40
17:11	17:38	16:27
18:15	17:41	16:41

רופא, החיית אנשים, הצלת אנשים ממות, יש לך בנין מפואר ו'קליניקה', **אבל הכל לא שווה כלום!** יש ספר חדש של הרב נסים יגן, מפליא.⁴ ואחד הסיפורים שם (עמ' פ"ג, והוא דוקא יותר מסתבר) שהוא מספר, אמר הייתי אצל אחד עם כיפה סרוגה (עם דעות מזורות), כל שעה פותח חדשות, אחר כך מפטפט, ואחר כך מקלל. אחר כך פותח חדשות, אחר כך מפטפט ואחר כך מקלל. אחר כך עוד פעם פותח חדשות... איזה חיים אלה? לקלל את אולמרט, לקלל את הבג"ץ, לקלל את הערבים. ואחר כך עוד פעם, עוד חדשות ועוד קללות... לא חבל על החיים שלך שהם הולכים לאיבוד? **אדם שלומד תורה, אף פעם החיים לא הולכים לאיבוד.** הוא יחזור על אותה סוגיא, אחרי עשרים שנה יאמר: **אתם יודעים מה שחידשתי בה?**

מתיקות יופי נועם ותענוג

ד. היום גילינו דבר פלא פלאים. יש **רמב"א** אחד סתום וחתום, **מרן** (בב"א אה"ע ס"ק קכ"א ובכ"מ פ"ב מהלכות גירושין ה"ט) וכל המפרשים, אף אחד לא פירש אותו כמו שראוי. למה? כי כל המפרשים הלכו אחר פירוש **רש"י** בגיטין (דף ע"ב) ואני אמרתי שבוע שעבר פירוש אחר בגמרא, ונמצא ככה בחידושי **רבנו מאיר**

שבו נדפס הספר הגיל"א [ל לוחץ כמו היום: "מהר, מהר"... ואני למדתי מהם, מישהו שואל אותי שאלה, אני אומר לו: "מהר, מהר, מהר"... אתם יודעים למה אני אומר "מהר"? אני אגיד לכם למה. פעם אחת היה אחד שבא מדורם אפריקה. והאנשים האלה עשו אתי חסד לפני שבע עשרה שנה, הייתי שם [עוזר פרואת הרבנית נ"ע] שבויעים, שבויעים וחצי, שלושה שבועות. ויהודי אחד איזה כבדו עשה, הרגשתי טוב אתם. אמנם אתם אחר, מה שהיה היה [שנפטרה הרבנית]. אז כשהוא בא, אמרתי לו: מה שלום ההקלה? מה שלום זה? ענה לי בתצאי מים, טוב, אחר כך שאל, שפך את השאלות שלו. (אחד שלח לי פקס השבוע עשר ארבעים שאלות! לא תאמינו. פתאום בבת אחת - "ממסיר לכם לחם מן השמים" (שמות ט"ז ד'), טוב שלא שלח לי שבעים ושמונה שאלות כמניין **לחם**... מיהו יהודי ומיהו ישראלי). שאל ושאל, אחר כך הלך רבי צמח שהיה בריא ואמר לו: לא אחיך שי הרבה זמן פנוי, הוא שואל אותי מה שלומכם מה שלום ההקלה... האהה, **בגלל שני הייתי בעל מוסר ובדוד שאלתי "מה שלומכם", נעשיתי בטלן בקינין?** "חזק וברוך", **אבל אתה שיישלב לי ארבעים דקות, ואני לא הולך לנוח בגלל השטויות שלך, זה בסדר גמור!...** אם הייתי אומר לו: תשמע אדוני, השעה שלי שוה חמש מאות שקל. היה אומר: אה, אתה שוה משהו? חזק וברוך... בזמן שעניתי לו, זה הזמן הזה שגזלתי לו לומר מה שלומכם... מאז נגמר, מישהו שואל אותי שאלה, אני אומר לו: "מהר, מהר, נו, מה השאלה?". שואלים: "מה שלומך?", "מה שלום הרב?", "חבל על הזמן, מה השאלה? ובאמת ככה אני חוסך לי זמן, וגם לפחות לא יחשוב שהזמן שלי הפקר. באים ושואלים: אתה יכול לבדוק לו את הספר? כמה לא? אתה יכול להגיע? למה לא? אתה יכול לכתוב לי הסכמה? למה לא?" "עלה בהסכמה וירד בהסכמה" (נ"פ שבת דף פ"ו ע"א), כל הימים שלנו הולכים בהסכמות... לכן היום הכל מוציאים מהר, חבל על כל רגע. **האדמו"ר מליובאוויטש** כל הזמן היה מדבר עם הרב זינץ. אמר לו: תוציא מהר את האנציקלופדיה התלמודית. אמר לו: הוצאנו כרך כל חמש שנים. אמר לו: מה זה כל חמש שנים? שני כרכים בשנה הרבה ליתוי! מהר. וזוהו אומר. **אני רוצה למפרע כמה את טעות שהתמהמהתי בספרים של אבא**. אמנם אין הרבה נפצצים", הרבה צרות. "הרבה צרות סבבנו". אבל חבל על כל זמן, חבל על כל רגע. צריך לדעת, אין צורך כל בהגהות, לא הערות. ולא בבדיקות, שום דבר. להוציא אותם ככה, כי הם כתובים בשפה שאף אחד לא מבין אותם [כלומר בכתב הספרדי שמעטים הקוראים אותו היום כהלכה]. וראה בהקדמת רבנו לש"ת אישם שפצח כרך רביעי]. צריך להוציא אותם, להעתיק אותם כמו שהם ולהוציא אותם. יבואו בעוד דור או שני דורות אחרים לתלמידי חכמים ויבינו. אתם אותם שעשו עבודה בביאור של מהר"ם ש"ף, עבדו [על זה טוב]. חמש פעמים יצא מהר"ם ש"ף כולו משובש, אי אפשר להבין ממנו כלום. והם ניתוחו אותו, תחקו אותו, סדרו אותו, פעם אחת מתוך מאה טעו, ואני הרגשתי פעם ופעמיים [שהם טעו]. ככה עושים. לא לאבד זמן! אבל פעם אצל רבי בוגיז היה אחרת, אתה שולח לו חומר פעם בששה חדשים, כמה דפים בכתב יד, מביא לך להגהה, עוברים על זה אתה כך. כי אני לא יכול לכתוב הרבה, רק בזמן החורף פסח וסוכות, עבדנו עליו מתש"ף עד תשכ"ה, ובתשכ"ה הופיע הספר הפעם טובה.

4. **רבי נסים יגן** נפטר בתש"ט בפרשת בהעלותך ביום שבת. ההפטרה היתה **"ניי ושמיח בת ציון"**, **רני** ראשי תיבות **רבי נסים יגן**. יש לו ספר חדש **"נתיבי אור"**. הביא אותו **[חתני]** **רבי** **ליאור** השבוע לבית שיהיה לנו. **(כל הספרים של בעלי תשובה יש לנו בבית, הוא כנראה מחזיר בתשובה אלפים)**. ספר של **רבי נסים יגן** בניקוד, כל כך מושך. אמרו אלפי קלטות יש לו, ועשו מהם את הספר הזה. יש לו סיפורים מדהימים שאין כמותם בעולם, אבל הוא לא מביא שמות, הוא לא מספר מי זה ומי זה. **(ויש קלטת שלו שמורה אצלי)**. חבל, אם היה בחיים הייתי מייצץ לו, **תשאל את בעל הסיפור** **אם הוא מוכן לפרסם את שמו, אם כן, תאמר: הנה בעל הסיפור, זה השלומן שלו, מי שרוצה לבדוק שידבור**. והסיפורים נראים שלא מהעולם הזה, מפלאי. משהו משונה. כשהוא מספר הוא שופע סיפורים.

למעשה. אבל אביו לא נתן לו. אמר לו: אם ככה כל הזמן יפריעו לך, יאמרו: זה הדוקטור הגדול שבין רגע יכול לנתח, נביא את הגר"א. מאיפה יהיה לנו הגר"א? הגר"א ילך לאיבוד, יהיה לנו ד"ר הגר"א..." לכן אמר לו: תשמע, יותר טוב שלא תלמד להיות רופא, אפשר להיעשות על ידי אחרים. בשביל מה? לא חבל על הלימוד שלך? "ואם לאו יעשה המצוה ויחזור לתלמודו". למה הרמב"ם כותב "ויחזור לתלמודו"? פשיטא! אלא הכוונה שלא תבזבז זמן, מיד תחזור לאיפה שהיית, תחזור בדיק. יהיה בראשך כשתלך לעשות מצוה: 'עמדי בסעיף פלוני במלה פלונית', ומיד אתה חוזר. כמו שמוספרים על ילד קטן וחורף מאד, שפעם מיישהו שאל אותו: מה אתה אוכל בבוקר? אמר להם: לחם. אמרו לו: במה? ואז נכנס האבא והוא שתק. "משנכנס אב ממעטים בשמחה"... לא משחקים. טוב, הלך למשחקים שלו. אחרי חצי שנה פגש אותו עוד פעם האיש השואל, אמר לו: "במה?" ואמר לו: "בחמאה"... "חזק וברוך". ששה חדשים עמד בשאלה, "במה?" - בחמאה...

"תחלת דנו של אדם אינו נדון אלא על התלמוד"

ג. [הלכה ה'] **תחלת דנו של אדם אינו נדון אלא על התלמוד.** **השאלה הראשונה היא: מה למדת?** מה עשית? לכן הרבה אנשים היום, אחרי שהם עובדים ועובדים, אוספים ואוספים כל מיני דברים, נעשה פרופסור, נעשה ד"ר, נעשה רופא, נעשה מנתח, נעשה בטיך, פתאום מישוהו אמר בגילוי לב עם אבא: "שלושים שנה ואני עובד, מה יצא לי מזה!?", נו, מה זה "מה יצא לך מזה?", אתה רופא מפורסם, "ד"ר שמאמאה" קראו ל³ו, מה הפירוש מה הרווחתי? אתה מפורסם, ואתה

3. הוא הגיע לתנש בשנות השלושים (ת"צ בערך), אבל היהודים שם ברובם כולם עניים, מהם צריכים רופאים? והוא אביו שלח אותו לצרפת שילמד רפואה. מה הוא עשה? היה כל יום עובד ברחוב וצועק בקולי קולות: "אנא טביב", "אנא טביב" - "אני רופא". אמרו לו: אתה רופא? טוב, אם ככה לא יועיל לא יחיק. כל אחד שיש לו ילד חולה, אומר לו: אתה יכול לרפא אותו? אדרבא. טיפל בו רופא אותו. אה באמת? עוד אחד ועוד אחד, אחד כך עשה קליניקה, אבל צריך לשלם משהו. אז הרוח הרבה כסף. אין ספק. בתש"ן מוריר ורבי [רבי יצחק בותנץ] רצה להוציא אתה הספר שלו "יאמר יצחק", אז הוא דיבר עם **אבא**. ואני זוכר את זה, זה היה במוצאי שבת אחד, אז דיברו חצי שעה. אולי שגמו חצי שעה.

שע"י ישיבת "נסא רחמים" ספרדית
המרכז רחוב הלב 26 בני ברק

תיקון השו"ב"ם

התיקון יערך אי"ה ביום שני לסוד"משפטים"
כ"ב בשבט תשפ"ו (9.2.26 למנינם)
בחדר האוכל של ישיבתנו הק'

רמי חייבניק יו"ר ונאמני מועד חורבן ורעיונות ראשון המידע נאמן במחיר

שלמה משה עמאר 21

הראשון לציון ורובע הראשון של ירושלים השוכ"ס

המושתתפים יקבלו על קצתם את התקנית ביום ראשון בתפילת מנחה,
 לפני שיתקרא לרצון האחרון

בשעה 14:45 סדרון ש"ד התקנית
 בשעה 15:15 תפילת המנוחות עם שליח ותפילין
 לפי הוראות סדרון ראש התייבה וצ"ל עד סדרון התקנית 200 ש"ח,
 ובכלי יפילת 170 - 220 ש"ח

נא לא להגיע שם לפני שיתקרא לרצון האחרון
 ובשקל יפילת חסות ורובע ראשון של ירושלים
 054-91-15242

דברי התורה בשללו יהיו לרפואת מרת **שולמית** ברכה טובה תחיל' בת הרבנית **אסתר** (חיה) **לויזה** ע"ה.

לע"נ אבי הישיבה הרה"צ רבי בנימין הכהן בן מבירכה זצ"ל.

שמה איזה יתוש, היום לא יישן כי היה חום למעלה משלושים מעלות, היום לא יישן כי יש שמה איזה ג'וק אחד שמזמזם לו על האוזן, היום לא יישן כי התינוק בוכה. היה פה בחור אחד (שהתחתן מאוחר, וברוך ה' שהתחתן) שאמר: אני לא יכול ללמוד בכולל, מפריעים שם, צועקים. אמרתי לו: מחר שתתחתן ויהיו לך ילדים שיפריעו בבית, מה תעשה? אמר לי: אני לא אלמד! "חזק וברוך", לא תלמד... אל תלמד. זה 'דרך בחיים' - "אני רוצה רק שקט, שקט ושקט". "שקט שקט, החנוכיה דולקת"... מה הטירוף הזה? תלמד. **העיקר ללמוד. תאכל פת במלח עם זיתים - לא נורא. מים במשורה - בלי מיצים ובלי שטויות.** תשתה מים. מים ראשי תיבות "מה ידידות משכנותיך" (תהלים פ"ד, ב). "על הארץ תישן" - תפרוס משהו שלא תתקרב ותישן. **וחיי צער תחיה.** תחיה אותם, ותרגיש בהם חיים. **ובתורה אתה עמל.** אתה מחדש דבר, איזו מתיקות, אתם לא יודעים איזו מתיקות יש כשאדם מפרש רש"י אחד סתום, כשמפרש רמב"ם אחד סתום, כשמפרש פסוק אחד סתום. יש פסוקים בתורה סתומים וחתומים אחרי כל הפירושים, ופתאום יש אור כזה, הנה הפסוק הזה, פירושו ככה וככה. זה נפלא.

אדם שמוסר עצמו על התורה יהיה לו שכר מיוחד

ז. **ולא עליך המלאכה לגמור** - אתה לא חייב לגמור את כל התורה, מה שאתה יכול. אבל אל תהיה בן חורין להיבטל ממנה. **אם הרבית תורה, הרבית שכר. והשכר לפי הצער.** כתוב: "לפום צערא אגרא" (אבות פרק ה' משנה כ"ד). והרמב"ם כותב בשפה המיוחדת שלו, לא יכתוב "לפי הצער השכר", זה תרגום מילולי, אלא "והשכר - אחרי שאמרנו שיש לך שכר - לפי הצער". **והצער למעשה הוא לא צער, צער שאדם מחכה לאדם טוב, זה לא צער.** אחר כך הוא יודע ש"כל העולם כולו כדאי הוא לו" (אבות פרק ו' משנה א'). הגר"א למד תורה בצער גדול, כמעט לא נהנה מן העולם הזה כלום. אתם יודעים מה הוא זכה? אין אחד בכל חכמי הדורות שבתוך השם שלו מצורפת המלה 'הגאון' הוא יחיד. יש הרבה שמוסיפים "גאון" לשם שלהם, אבל לא אחד לכל הדורות, את הגר"א אף אחד לא יחליף⁶. "הגר"א" זה שמו זה זכרו לדורי דורות. זה הכל⁷. **למה? כי הוא מסר את עצמו על התורה, אדם שמוסר עצמו על התורה יהיה לו שכר מיוחד.** זה שם מיוחד רק בשבילו. ולכן אמרתי לכם, **תעשו כל שבוע דף חידושים.** היום לא הגיע רבי מיכאל [סגרון שליט"א, המשגיח בישיבה גדולה]. הוא אמר להודיע לכם שמי שלא יעשה דף חידושים, לא אקבל אותו לשיעור. אדרבא, מה יכול להיות? יכול לשחק בחוץ, יהנה מזה... אם אדם נוח לו שלא יכנס לשיעור, אז יש לו את כל העולם כולו. איך הרמב"ם כותב (באגרת השמד)? "העולם גדול ורחב". ישחק, וירקוד, וישקוד... איך אומר בעל לקט יושר? "תמכור, תשכור, תחכור, ותלמד בית כור"... (וראה פיוט "אכלו משמנים וסולת רבוכה"), **אבל אדם שלומד תורה יודע שכל שעה שאתה לומד זה הנחת רוח הכי גדולה בעולם, יכתוב אפילו יותר**

6. יש אחד מיוחד - **תפארת ישראל** שכותב 'רבא'ו'. משהו יודע מי זה רבא'ו? 'רבנו אליהו וילנא'. פעם אחת אומר רב"א, פעם אחת אומר 'הגר"א צוק"ל'. יחיד ומיוחד.
7. הגר"ש"ז בעל התניא לא תמיד כותבים 'הגר"ש'ז'. יש כותבים 'הגר"ז', יש כותבים 'האדמו"ר הזקן', יש כותבים 'בעל התניא', אבל הגר"א זה השם שלו. יחיד ומיוחד.

הלוי (שהיה בכתב יד בימי מרן בלי ספק) ובחדושי **הריטב"א**. ואם נקבל את אותו פירוש שהוא מאד פשוט, (לא חריף, אני לא אוהב חריפות! אני אוהב פשט) **אתה רואה את הרמב"ם מואר בעינים אחרות!** לא הסכימו אתי כל הגאונים שלנו, ראיתי על פניהם שאף אחד לא אמר לי אתה צודק... אבל לא אכפת לי, שלא יגידו אתה צודק, אני אכתוב את זה בגליון של הרמב"ם שלי, **יום אחד יבינו שהרמב"ם הזה היה סתום שמונה מאות שמה, וזה הפירוש האמתי שלו.** (עכשיו אין לי זמן, פעם אחרת אני אגיד לכם את הגמרא, איך רש"י פירש אותה, אין מרן הבין, ואיך אחרי כל הפלפולים הרמב"ם מופיע כמו שמש, אבל לא הבינו אותו, מה נעשה? מי שיקרא פירוש רש"י ואינו יודע שיש פירוש אחר, לעולם לא יכול נחש את זה)⁵. **ואם אני אחזור על הרמב"ם בעוד כמה שנים, אחזור על הדברים באותה מתיקות, אותו יופי, אותו נועם, ואותו תענוג.** תספר פעם שהרווחת בלוטו מאה מליון דולר. יאמר 'חסרא עליה'... היו מאה מליון דולר והלכו כולם לממ"ד. למה? כי ממ"ד ראשי תיבות מאה מליון דולר... הכל הלך לאיבוד. עשיתי בהם, אבל נכשלתי, קניתי בהם מניות והפסדתי. **תורה לא מפסידים אותה לעולם.** לכן הדבר הראשון ששואלים את האדם: למדת בחיים שלך? מה עשית בחיים שלך? אספתי ואספתי, "עושר שמור לבעליו לשגעונו" (ע"פ קהלת ה', ב). **ואחר כך על שאר מעשיו. לכן אמרו חכמים לעולם יעסוק אדם בתורה אפילו שלא לשמה, אפילו לשם כבוד, אפילו לשם ממון, אפילו לשם פרסומת, אפילו ואפילו, שמתוך שלא לשמה בא לשמה.** יש מי שאמר שלא יתכן שהכל שלא לשמה, אם זה שלא לשמה יכול אדם לבלף, יכול אדם למרוח. **אבל אם אדם עוסק בתורה בעיון, גם בלימוד שלא לשמה יש קצת לשמה. ועל הלשמה הזה אתה מקבל שכר גדול מאד.**

"ולא ישים על לבו שיקנה תורה עם עושר וכבוד כאחד"

ה. [הלכה ו'] **מי שנשאו לבו לקיים מצוה זו כראוי, ולהיות מוכתר בכתר תורה.** יהיה לו כתר תורה על הראש, לא כתר שרואים אותו, אלא כתר רוחני. **רואים שהאדם הזה הוא בן תורה, האדם הזה הוא תלמיד חכם, חכם אמתי, האדם הזה ישר, האדם הזה אמתי,** לא יודעים כמה הערך של המלים האלה. **לא יסיח דעתו לדברים אחרים - לא ילך לדברים בטלים. ולא ישים על לבו שיקנה תורה עם עושר וכבוד כאחד.** למה הרמב"ם כותב "כאחד"? משום שאחר כך יהיה לך גם את זה וגם את זה, אבל לא "כאחד". אל תחשוב ביחד תורה עם עושר וכבוד, לא קונים את זה ביחד. **קודם כל תורה, אחר כך יגיע העושר, אחר כך יגיע הכבוד, אחר כך יגיע השם, אחר כך יגיע הזמן שמלה אחת שאתה אומר שזה מליון מלים של כל מיני בטלנים אחרים שלא שוים פרוטה אחת... תהיה אמתי.**

"כך היא דרכה של תורה"

ו. **וכך היא דרכה של תורה - בשעה שאתה לומד - פת במלח תאכל, ומים במשורה תשתה, ועל הארץ תישן.** קודם כל תתרגל בלי מותרות, אם פעם אחת המיטה שבורה, לא תאמר: אוי, איך אני אישן בלי מיטה? יש סיפור שכתב אותו איזה סופר צרפתי (כמדומני), שמו 'בת המלך והעדשה'. בת המלך נשבתה פעם בשבי, ואחר כך היא טענה: "אני בת מלך", "בת מלך", נמכרה מאחד לשני. רצו לנסות אותה אם היא בת מלך או לא, אז שמו לה שתיים שלוש כריות, ומתחת הכרית השלישית (שם כתוב העשירית) שמו לה עדשה אחת. למחרת אמרו לה: את הרגשת משהו? אמרה להם: כן, הרגשתי משהו דוקר. אני רגילה בכרית נוחה. אמרו לה: את בת מלך באמת! אדם עם תפנוקים כאלה, היום לא יישן כי בא

5. **הערת המערכת:** ליקרת דברי מרן רבנו הגדול זצ"ל נציג כאן את החידוש המדובר, ותיאורנה עיניכם. (החידוש נדפס בארם נסי גיטין דף ע' ע"ב, ובחידושי הרמב"ם שם (עמ' של"ז). כאן הבאנו את החידוש ממה שכתב רבנו ע"ד הגמרא). וזו לשונו: **גיטין דף ע' ע"ב** אמר רב נחמן דאמרינן ליה בסירוגין. לולי פירש"י נראה דסירוגין היינו חד לאו וחד הן וכו', כמו נט"י לסירוגין (עיין משנה ברורה סימן ד' סק"י), וא"ץ שיפסק שעה אחת. ושו"ר שכן פירשו הרמ"ה והריטב"א. וכ"כ הב"ח (אה"ע סימן קכ"א בד"ה מי שנשתתק וכו') לדעת הטור. ע"ש. ועיין רש"י מגלה (דף י"ז סע"א) בד"ה סירוגין וכו' קורא מעט ופוסק ושוה וחוחר ופוסק. ע"כ. ומחק הגר"פ מלת ושוה (והגיה וקורא מעט). ובאמת נראה דרש"י אזיל לשיטתיה דכל סירוגין היינו המתנה. אבל לדעת הראשונים הנ"ל כל שמפסיק בקריאתו וחוחר וקורא הוא סירוגין. ובזה יובנו ויאירו דברי הרמב"ם (בפ"ב הט"ז מהלכות גירושין) ואין צורך למה שנדחקו המפרשים שם, וכמ"ש בגליון שם בס"ד. ועיין במו"ק (דף י"ד ע"א) במסרגין כ"ע לא פליגי דשתי וערב וכו'. ע"ש. וה"ה לסירוגין דהאחד חד לאו וחד הן. ודו"ק. עד כאן.

פתיל תכלת, מצוות ציצית בשלמות!

הגאון רבי ישראל בעלסקי זצ"ל
ראש ישיבת תורה ודעת:

הראוי לך קונטרס לבוש הארץ על ענייני תכלת, דא יודעי מקור התכלת והחלוקת וכל המסתעף, ועצמית עליו מרחל ועד כלה בסביר ראש... וכנראה יש גם מה לסמוך על דברים אלו למעשה, ולכל הפחות לא ללעג על אלה שהחליטו להשים תכלת זו בבגדיהם, כי לא לזינם החזיק בזה למעשה, כי הדברים נכונים, וחז"ל לרחותם בק"ש

עוד אין לך תכלת?
הקשר לזר חיים וקל סמסוד!
ק. תכלת - ק. צדק פלורם

0799-1000-65

וזכרתם.

הזכות שלכם השנה להגדיל את חבילת הכרטיסים וחבילת השותפים ובכך להגדיל ולהרחיב את גבולות הקדושה וזיכוי הרבים על ידי המוסדות

הזכות שלכם להגדיל

9105*

לחסייות, להפצה, להנצחות ולקבלת העלון לפקס 077-3479532 <<<

5

TIME TIME TIME

הזכות שלנו
להגדיל

אפשר להסביר טעם מחלוקתם, כי ב"ש סוברים כמו שכל ראשי השנים (הנזכרים במשנה שם) חלים בתחילת החדש: באחד בתשרי, באחד בניסן, באחד באלול, כך ראוי גם זה להיות באחד בשבט. אלא שבשנה מעוברת עדיין רחוק זמן חגיגת הפירות, וצריך להיות באחד באדר ראשון (כמו שכתבו הפוסקים לענין תעניות עצירת גשמים, שבשנה מעוברת מתחילין להתענות חדש ימים מאוחר יותר). ולכן תפסו בית-הלל הקו האמצעי ונקטו בט"ו בשבט, כדי שיתאים גם לשנה פשוטה וגם לשנה מעוברת.

רבי מאיר מאהרז דצ"ל
נאמן ישראל
של מנחם חנוך
שימחת ושמחת מנחם

ניתן להשיג < 054.8440748 < 052.7194335

להשתתפות ולרכישת כרטיסים *9105

הזכות שלנו להררזיב

(© ארכיון מרדכי כהן)

ילדי גאלה

בית נאמן לילדים

מתוך שיעוריו של רבנו מרן ראש הישיבה זצוק"ל
לע"נ גאולה בת הרבנית אסתר מאזוז ע"ה

עורך: הרב ג'ר
שמואל עידאן שליט"א

גליון
442

למען תספור

בבא סאלי היה עושה פלאות ופלאי פלאות

ביום ד' שבט הלולא של בבא סאלי - רבי ישראל אבן צירא, הוא היה אדם מיוחד ועושה פלאות ופלאי פלאות. היה שתי נשים שאין להן ילדים והלכו לבבא סאלי, אחת יהודיה ואחת גויה, ונתנו להן מים. הראשונה אמרה, לא הבנתי מה מיוחד במים האלו (כמו שאמר נעמן: "הלא טוב אמנה ופרפר נהרות דמשק מכל מימי ישראל"). (מלכים ב' ה' י"ב). אמרה, מה אעשה בהם? שפכה אותם. ואלו השניה לקחה ונקתה לילד. חזרה אליו הראשונה ואמרה לו: הרב, נתת מים גם לי וגם לה, והיא נפקדה ואני לא. למה? אמר לה: את שפכת את המים, נכון? אז מה את באה אלי בטענות? נתתי לך מים שפונתי עליהם ואת שפכת אותם.

לבבא סאלי היה כח עצום בתפלה בלי קמיעות. היה אומר עליו רבי מרדכי שרעבי: מה שאנחנו עושים על ידי תפלות רבות, התפלה שלו הולכת ומגרשת את כל החיצונים. הולכת ישר. והוא היה עושה מופתים גדולים מאד, שמענו על כמה מופתים שהוא עשה. היה אחד תלמיד חכם שמו **רבי חיים פרא**, שאחותו אז עדין לא נשאה. והוא רצה לדעת למה היא לא נשאה, אז הוא בא ושאל אותי: תגיד לי, מה אומר בבא סאלי, היא תתחתן או לא תתחתן? אמרתי לו: אני יודע? לא שואלים אותו ככה. תאמר לו: תן לה ברכה שתתחתן, עשה ככה והכל היה בסדר. (גליון 343 אות י"ב, וגליון 195 אות י"ד).

יהודי שמתפלל בתמימות

הריב"ש כותב (בסימו קנ"ז) על חכם גדול בדורו שהיה בקי בכל ספרי הקבלה, **רבי שמשון מקונן** מחבר ספר קרייתות (זה ספר שיש בו את כל קללי התלמוד, ספר חשוב ונקר מאד, קצר וקולע) שאמר: "אחרי שלמדתי את כל הקבלה, אני מתפלל לדעת זה התינוק". כמו שהתינוק שמבקש מאמו הוא מבקש בפשטות, לא יודע חכמות.

יש ספורים רבים מאד, גם בימי האר"י גם בימי הבצל שם טוב, על יהודי שמתפלל בתמימות והתפלה שלו נשמעת. היה יהודי אחד שהיה מגורשי ספרד, הוא ברח מהאנקוניציה ולא ידע שום דבר. יום אחד שמע את הדרשן (הוא היה בא בכל שבת ושומע דרשה) שאומר שבבית המקדש היה לחם הפנים, והוא היה כל כך טעים וכל כך נפלא, והיו עושים אותו ככה, והביאו אותו לבית המקדש. הסביר והסביר והסביר, והוא חשב לעצמו: למה היום

לא עושים לחם הפנים? בא לאשתו ואמר לה: כנראה הצביר היום לא יודעים את המצוה הגדולה הזאת, אבל אני שמעתי מהדרשן הכל. בואי נעשה לחם הפנים לבית המקדש. בית הכנסת זה בית המקדש, ככה הוא הבין. אז אשתו היתה עושה לחם הפנים לכבוד שמים, והוא מביא את זה בשקט לבית הכנסת להיכל והיה אומר: רבנו העולמים, אני מביא לך לחם הפנים, כמו שהביאו אבותינו בבית המקדש. נא בבקשה, תקח את לחם הפנים, הוא כל כך טעים, יש בו ריח כל כך טוב... תקח אותו. השמש שומע את זה ואומר, מה הוא מדבר? אחרי שגמר להתפלל היה וזהו. השמש לקח את זה הביתה, ואכלו את זה הוא ואשתו, עשו מזה סעודת שבת, משהו נפלא. למחרת בא האיש לבית הכנסת, קנה פתיחת היכל, פתח את ההיכל והוא רואה שאין לחם. אז כפיכוכי ה' אכל את זה. לחם זה עשה נח"ר כאלו הוא לחם הפנים בבית המקדש כל יום ששי הוא עשה ככה, והנה יום ששי אחד הרב הכין את הדרשה של מחר, והוא יושב בפנה, והנה הוא שומע אותו מדבר שטויות. אמר לו: תגיד לי, מה אתה מדבר? למי אתה מכין את זה? אתה חושב שהקדוש ברוך הוא אוכל לחם שלך? אמר לו: הנה עבדה שכל יום ששי אני מביא לחם, ולמחרת נעלם הכל, אז כנראה המלאכים מביאים לו למעלה והוא אוכל את זה. קרא הרב לשמש ואמר לו: תגיד את האמת מה קרה כאן. אמר לו: מה אני אעשה לו? הוא אומר ככה, וזה לחם כל כך טעים - תטעם ממנו ותראה כמה הוא טוב... אז אני אכלתי אותו. אמר הרב ליהודי הזה: תזהר, אתה משגע? אין לו לא גוף ולא דמות הגוף! אל תעשה דבר כזה. אמר היהודי לרב: טוב, טוב, סליחה, לא ידעתי. וכתוב בהמשך הספור שרבנו האר"י אמר לרב הזה: **שכל זמן שהוא מביא את הלחם הזה, היה נחת רוח למעלה כאלו מביאים לחם הפנים בבית המקדש!** הוא עשה את זה בתם לב, אל תצער אותו, תאמר לו בנחת, מה אתה כועס עליו? נכון שהוא לא ידע שאין לו גוף, אבל הוא עשה בתמימות. (ויש אומרים אפילו שאותו רב נגנע על הדבר הזה). הרי טוב להתפלל בתמימות בלי שום פגנות של הקבלה, הפגנות בשביל הגדולים, אנחנו לא גדולים, נתפלל בתמימות. וימי שמתפלל בתמימות, יכול לעשות מופתים לא פחות מכל גדולי האדמו"רים. תפלה פשוטה. "ותגזר אומר וינקם לך" (איוב כ"ב, כ"ח). כשישמעאל התפלל ובכה נאמר "כי שמע אלקים אל קול הנער" (בראשית כ"א, י"ז). וכי הוא עשה כנאות? הוא לא עשה כנאות, הוא לא היה בסדר, הוא היה "מצחק" (שם ט'). ונאמר: "כי שמע אלקים אל קול הנער באשר הוא שם". (בית נאמן גליון 445 אותיות ט' - י"א).

כנפות הארץ? ככה מתפללים! אחר כך מה הפלא שהתפלה לא מתקבלת, אם אדם מבקש על עצמו עשר פעמים קלה אחר קלה אחר קלה! אצל אבא זצ"ל אין דבר כזה: צריך לבטא 'מהרה' בה"א. (בית נאמן גליון 490 אות ה').

פעם ראינו איזו מלה בפר"א יורה דעה (סי' ס"ט ס"א) שאמר צריך להשים את הבשר במים לפני המליחה **"נגד חצי שעה"**. מה זה נגד? לא הבנתי. אמרתי אולי היה כתוב "נגד חצי שעה", ע' באותיות רש"י - ע' תחלק אותה לשנים ותשים איזה פס באמצע, היא תהיה נו"ו וגמ"ל, זו השערה יפה. שלחתי לפני שנים לתלמיד חכם אחד, שמו הרב יוסף הכהן קליין (המכון הישראלי לפרסומים תלמודיים בירושלים), אמרתי לו: מה זה? נגד זו טעות סופר? אמר לי: לא, **באדיש פשאומרים "בצעה" אומרים "נגד"**. כשאמר הרמ"א "נגד חצי שעה" פירושו "בצעה חצי שעה". (בית נאמן גליון 444 הערה 2).

א כשבא בחור לישיבה [של אבא (מרו האיש מצליח)] בגיל שש עשרה - שבע עשרה. אבא אומר לו: קדם כל תאמר קדיש. הוא שואל: למה לומר קדיש? על מי?... **אלא תלמד לומר קדיש, תתפלל.** טוב. הוא מתחיל: **"יתקדש שמה רבא"**. אומר לו: **בלעת ש"ו**. מה בלעתי? אמר לו: **"יתקדש"** שמה רבא, בלעת את הש"ו, ובלעת את המפיק, במקום לומר "שמה רבא", אמרת "שמה רבא" או "שמי רבא" - אתה רוצה שהשם שלך יתגדל בעולם? והוא שואל: אז איך אני אגיד? ואבא מלמד אותו: **"יתקדש"** שמה רבא. לא לבלע את האותיות! **כל התפלה שלנו מלאה "מהרה", "מהרה", "מהרה"**. ומה אומרים העולם? **אחד מני אלף שמבטא ה"א כמו צריף. אומרים מארה וזו קלה**, כל התפלה כלה מלאה קלות [כשלא מבטאים היטב, וכאמור]. במקום "קבצנו מהרה יחד" אומר "קבצנו מארה". קלות אתה מדבר? **"מהרה"** והבא עלינו ברכה ושלום מארה מארה פנפות הארץ - קלה מארה

של זכויות זכויות!

שותפות נצחית!

וראו כל עמי הארץ כי שם ה' נקרא עליך!

1000 פעמים הוי"ה < 2000 ש"ח < 13 < 26,000 ש"ח

קחו לכם שותפות נצחית במוסדות ותזכו:

הדלקת
ה"נר המערבי"
בהילולה

2 אבוקות אש שיוזנקו לכבודם של
בעל ההילולה הסבא קדישא
ומרן ראש הישיבה
מיד בתום המשא המרכזי
דרשות של ראש המוסדות שליט"א

שבת
נגידים
השתתפות
בזוכה רחוקת
ומיוחדת
בבית מלון
עם רבני
המוסדות
שליט"א

ספר הזהב

שמצב ופומת
כי ביתכם יחזקו
בספר הזהב המונח
על שולחנם
של הצדיקים
לזכרה

בית נאמן

מזוהת ענק מהודרת ומפוארת
שתיבתה תושלם בסלון ביתכם
ותקבעו בדי קודשן של
מורנו הרב שליט"א

רוכשים < שותפים < זוכים!

חייגו עכשיו
*9105

לרכישת כרטיס
להילולא הגדולה
ולבחירת המתנה

כילת אוצר הזכויות
325 ש"ח 12x

שותפות מכופלת
לאוצר הזכויות והעשייה האדירה

כניסה להילולה הגדולה
סיים להגרלה הגדולה על 150,000 ש"ח
סיים להגרלות המקדימות

150,000 ש"ח

קורה לבחירה ללא הגרלה >>

על ציונו של מרן
ובאהל הצדיקים בברכה
משפחתי מדי חודש
ארנן הברכה

פרנס ופטרונו המוסדות
1,400 ש"ח 12x

פרנס ופטרונו מחזק מקים ומפיץ
את אור המוסדות

כניסה להילולה הגדולה
סיים להגרלה הגדולה על 150,000 ש"ח
סיים להגרלות המקדימות

150,000 ש"ח

קורה לבחירה ללא הגרלה >>

התודות פרנס ופטרונו המוסדות
תמנה הרב מאזן עם חנינות
יד קדוש - ברכה ש כנסר הארץ
על ציונו של מרן
ובאהל הצדיקים בברכה
משפחתי מדי חודש
ארנן הברכה
כנר וליאנה

ליהנות מתבשיל שהתבשל בשבת בשוגג בשעת הדחק

הנה דעת מו"ר הגר"מ לוי זצ"ל בספרו מנחת אברהם ח"א (פירק כה אות ב), שאע"פ שפסק מור הש"ע (סימן שיח ס"א) שאין ליהנות מתבשיל שהתבשל בשבת בשוגג, מכל מקום בשעת הצורך וכגון שאין לו אוכל מבושל אחר לאכול, אפשר ליהנות מאוהו תבשיל, וביאר טעמו בקצרה, שכייון שאינו אלא קנס בדרבנן, בכה"ג אפשר לסמוך על המקלים כמו שהכריעו הגר"א והמשנ"ב, והראש"ל הגר"י יוסף תמה על דבריו בספריו, היאך פוסק נגד מור השלחן ערוך שקיבלנו הוראותיו, ורבו מור ראש השנינו זצ"ל כתב לבאר דברי הגר"מ לוי בשו"ת בית נאמן ח"א (סימן כט), ע"פ שני טעמים עיקריים, ואחד מהם, שמצינו לרבותינו האחרונים שכתבו להקל בהפסד מרובה גם נגד מור הש"ע, כיון שאנו אומרים שגם מור לא דיבר במקום הפסד מרובה ואפשר שהיה מיקל, וכמו שגם פסק בכיוצא בזה מור רבנו הגר"ע יוסף זצ"ל בשו"ת יביע אומר חלק עשירי (יו"ד סי' נה עמוד שלד, ובמהדו"ב ע"מ תל), עש"ב, אלא שהראש"ל בספרו עין יצחק (חלק ג ע"מ חרצ) השיב ע"ד ראש הישיבה, דמנין לנו שבה שאין לו אוכל מבושל נקרא שעת הדחק, ונמצא מחלוקתם האם לאכול אוכל חי במקום מבושל נקרא שעת הדחק, והנה בעניינותיו מצאתי מקורות רבים בש"ע והאחרונים שביטול עונג שבת נחשב שעת הדחק, אבל מקוצר היריעה אביא רק אחד מהם, הנה הגר"ח סופר זצ"ל בכף החיים יו"ד (סימן סט אות קעה) הב"ד מהר"ש חלוי שכתב שאע"פ שמור הש"ע אסר לבשל בשר צליה בשר ששהה ג' ימים מעת לעת, מ"מ כתב שכערב שבת ודחיקא ליה שעתא שאינם מוצאים "בשר אחר" לננות משום כבוד שבת יש לבשלם אחר הצליה, וכלכל שותיה חתיכה שאי אפשר לאכלה צלויה, ע"כ, ומבואר דס"ל שכיון שא"א להשיג בשר אחר לא אמר להם לאכול פירות וירקות חיים או שאר תבשילים, והכה"ח סס העיר על מה שכתב שכל ההיתר דוקא באופן שתהא חתיכה שאי אפשר לאכלה צלויה, מדברי הכנה"ג שכתב דאפי' היא חתיכה שדרך לאכלה צלויה יש לסמוך על המתיירם לנשלה אחר צליה מפני כבוד השבת, דבביטול יכול לעשות מטעמים רבים משא"כ בצליה, ע"כ, ומבואר יוצא דעת הכנסת הגדולה שאפי' בשביל לעשות מטעמים ממטעמים שונים סומכים על החולקים על מור הש"ע, והסכימו עמו השולחן נבוא ומור החדו"ב בדרכי יוסף וזכר לאברהם והובחי צדק, והכף החיים (שם), ע"ש, והוסיף (שם) אות קעט) ע"פ הברכ"י דה"ל לצורך סעודת מצוה, וע"פ הורע אמת שגם להפסד מרובה, וסיים ובלאו הכי כיון דכמה פוסקים מתיירים לכבוד שבת ולסעודת מצוה, "ובכל מקום קיימת לו לכבוד שבת וסעודת מצוה והפסד מרובה שוים הם", הוא הדיון ללא, ע"ש, וע"פ האמור נמצינו למדים שדיון של מור רבנו אמת, ויש להקל בשעת הצורך לאכול מהאוכל המבושל שהכין לסעודה, אע"פ שנעשה בו איסור ביטול בשוגג.

לבדיקות?". ענתה אשתו: "אין צורך! הרופאים אמרו שהם בקדוך ולא צריך כלום. אפשר לחזור הביתה!". הוא לא היה יכול לעכל את הבשורה המשמחת. מיד נסע לשם, והנה אכן הבת שלו בריאה הולכת קופצת, כאילו לא קרה כלום. רק לפני שלושים ונש שעות היתה בין חיים ומות. נסים ונפלאות.

נסים בשרשרת

לאחר כמה ימים עשו מסבת הודיה, הזמינו את כלם כולל המציל שציל והוציא את הילדות מהמים, וכולל הרופא שעשה את ההנשמה. עשו קדוש ה' גדול. בתוך הסעודה, ספר האדם שפספץ למים והציל את הילדות, שהוא לא רק שחקן, אלא הוא מורה לצלילה. לפני שנתים ארע לו ארוע לבדי, ומאז היה אסור לו לצלול, ורק חדשים לפני כן התירו לו לחזור ולצלל, חזר והתאמן על זה ולכן הצליח להציל אותן בנדריות. שאלו אותו הנוכחים במסבת: "ואיך הגעת בדיוק למקום?". אמר להם: "אני גם עורך דין במקצועי, והיתה לנו ישיבה של עורכי דין בטבריה. שכנו שם, וכשנגמרו ההרצאות הצעתי לאשתי שנחזר, אבל היא אמרה שיש סעודה, כוס קפה וגננה, וכדי שנשב קצת. אמרתי לה: לא! אני חייב לחזור הביתה!". בתוכי לא הבנתי למה אני מתעקש לחזר אבל אחרי מה שקרה, הבנתי ששלחו לי התעוררות משמים. הרי אם הייתי מתעכב, אפלו אם היה מישוה אחר בא להציל, לא בטוח שהיה מצליח לצלול ולהציל אותה, היא היתה עומק בתוך המים וכל שניה היתה קריטית". המציל אינו אדם שומר שבת, אבל הוא היה בעל אמונה בקדוש ברוך הוא, ורק הוסיף לספר: "ביום שבת הלכתי לבקר את הילדה בבית החולים, ראיתי את הילדה עם הצנורות ועם כל המכשירים, הלכתי למרפסת ואמרתי: 'דבונג לי עולם! אני יודע שאתה קים! את מה שהייתי צריך לעשות עשיתי, הוצאתי אותה מתוך המים, עכשיו אתה תעשה את שלך ותציל אותה!'". עם כל זה שהוא לא שומר תורה ומצוות, עמד התפלל ובקש.

השני שעשה את ההצלה, היה ערבי בשם אחמד חסין. הוא ספר שהוא היה בכביש הנגדי, ופתאום ראה מהצד השני אשה שצועקת, אמר לאשתו: "בואי נעשה פרסה ונעזור לה". אמרה לו: "עזוב, אנחנו ממנהרים, מישוה אחר יעצו". אמר לה בעלה: "לפי העצקות זה נראה מצב חמור, ובוא רק בשביל לראות מה קורה". הערבי ספר שהוא רופא בבית החולים. הוא נסע להילכה לשנתים בשביל ללמוד רפואה, התמחה מאד בעשיית החתלה, רק לפני שלושה חודשים הוא חזר לארץ, וה' שלח בדיוק אותו למקום הנכון. זו ממש השגחה פרטית. הקדוש ברוך הוא הוא טוב ורופא להטיב.

ה' פותח בלי מפתח

עוד ספר לי אבי הילדה, שכאשר חזר להביא את הילדה ואת אשתו מבית החולים, הוא הגיע קרוב לשם, והנה הוא רואה שמד הדלק מראה שאין דלק בכלל. הרקב שלו הוא רכב שנקרא "אפל" מתוצרת גרמניה, ובשביל לפתח את מכסה הדלק צריך מפתח מיוחד, וכשהגיע לתחנת הדלק, הוא נזכר ששכח את המפתח בבית... לא היה לו מה לעשות, אז המתין בתחנה אולי יבוא עוד רכב מאותו סוג, ויפתח לו את מכסה הדלק. המתדלק ראה שהוא עומד, וכשהבין מדוע, אמר לו: "השתגעתי! חשבתי שהגרמנים יעשו מפתח זהה לשתי מכוניות? אין דבר כזה, לכל מכונית יש את המפתח שלה, אתה חייב להביא את המפתח שלך!".

כשראה כך, החליט להמתין, לא היה לו מה לעשות, לא יכול לבסע ולא יכול לתללק, לא עברו חמש דקות, והנה מגיעה עוד מכונית מדגם "אפל" לתחנת הדלק. נגש אליו ובקש עזרה לפתח את המכסה, אולי הוא יצליח. אמר לו הנגה: "אי אפשר, כל רכב והמפתח שלו, אבל פנאך שלא סתם באת אלי, במקצועי אני פורץ מכוניות היחיד בצפון מטעם המשטרה, משמים שלחו אותי לכאן". מיד פנה לרכב, ותוך כמה שניות פתח לו את המכסה.

יד מכונת

הכל היה משמים. שלחו לו צוללן מקצועי ומיוחד, רופא שהתמחה בהנשמה שנתים בבליה, פורץ מטעם המשטרה, הכל בהשגחה פרטית של הקדוש ברוך הוא. הילדה היתה מעלה מארבע דקות מתחת למים! בדרך כלל זה נזק מחיי בלתי הפיך, אי אפשר כמעט לרפאות בקזה מקרה! היום ברוך ה' היא בריאה ושלמה, נשואה לאברך ויש לה שלושה ילדים. לפני כמה שנים הם נסעו לצפון לקבורת צדיקים, ונכנסו לכפר "איסוף" להודות לאותו מסלמי שהציל להם את החיים.

אנחנו לומדים מקצת שצריך להאמין בקדוש ברוך הוא שהוא משגיח על כל דבר ודבר, וכמה שהאדם יתחזק באמונה כך יראה יותר סיעתא דשמיא. וכמו שאמר הפסוק: "כאשר ישא האמן את הינק" (מבדבר י"א, י"ב), כמו שניתנו לא יכול לעשות כלום, ואמא שלו דואגת לו ונושאת אותו על כפיים, כך צריך להאמין בקדוש ברוך הוא ולהרגיש את זה, הוא מכון אותנו והוא נותן לנו. זהו כח האמונה בקדוש ברוך הוא, ואת כח האמונה אנחנו לומדים מהפרשיות האלה.

ומגדל חננאל עד

"יקבי המלך"

כאשר ישא האמן את הינק

בעבור תדע כי אין כמני בכל הארץ (שמות ט', ו"ד).

יחיד ומיוחד

המכות שנתן ה' על מצרים, מתחלקות לשלשה חלקים. החלק הראשון מתחיל במכת דם, ולפני המכה אמר ה' למשה לומר לפניה: "בזאת תדע כי אני ה'". (שם ז', י"ז). החלק השני מתחיל ממכת ערוב, ושם אמר ה': "למען תדע כי אני ה' בקרב הארץ" (שם ח', י"ח). כלומר לא רק שתדע כי אני ה', אלא שתדע שאני גם כן בקרב הארץ ושולט על העולם. החלק השלישי מתחיל במכת ברד, ושם אמר ה': "בעבור תדע כי אין כמני בכל הארץ", דהיינו הקדוש ברוך הוא יחיד ומיוחד ואין כמוהו. המצרים כפרו בהשגחה, כמו שאמר פרעה: "מי ה' אשר אשמע בקלו" (שמות ה', ב'), הם תמיד חשבו שיש אלהי הטוב ואלהי הרע. בא הקדוש ברוך הוא והראה להם שהוא מצוי ומשגיח על כל דבר ודבר, אם זו מכת דם, אם אלו הצפרדעים שהביא להם, אם אלו כמיות שני חיות במכת ערוב, אם זו מכת ברד שעשה הקדוש ברוך הוא שלום בין האש והמים והמטיא אותם יחד על המצרים, ה' שולט בכל, בטוב וברע.

צריך לדעת שהקדוש ברוך הוא משגיח עלינו שכאדם מאמין בה', הוא שומר אותו. אנחנו צריכים להאמין שכל הכחות כלם בטלים לפני הקדוש ברוך הוא, ובמיוחד במצב הבטחוני שיש היום, כמה אנחנו צריכים להתחזק באמונה ובהשגחה, אם לא כך אדם לא יוכל לצאת מהבית.

מהמים לחיים

בן דודה של אמי עליה השלום ספר לנו ספור מדהים, השגחה פרטית ששרתה עמו ועם בתו בתהיה ותבדל לחיים טובים, לפני עשרים ושתיים שנה.

הוא מנהל תלמוד תורה, הם התארחו ברמת הגולן בכנס מנהלי תלמודי תורה, ורצו ביום ששי ללדת לבנרת. נסעו לשם, אשתו היתה עם הבנות, הם השתכשו קצת עם הרגלים במים, ופתאום הילדה בת השש החליקה לתוך המים והתחילה להאבק עם המים. האמא נבהלה, היא לא ידעה לשחות, מיד רצה לכבש וצעקה לאנשים שייעזרו לה, צועקת וצועקת אבל אנשים לא עוזרים. אחרי ארבע דקות קריטיות, עצר אדם ושא: "מה קרה? מה את צריכה?". צעקה לו האמא מהבסטרך: "הבת טובעת! אני לא יודעת מה לעשות!". רץ מור למים, ראה לדה נאבצת עם המים, פסץ והוציא אותה. הסתכלה האם על הילדה ואמרה: "לא, יש עוד ילדה, זו אחותה שנפלה לעזר וכנראה גם החליקה! תציל לי גם את השניה!". מיד צלל האיש חזרה במים, ולאחר כמה שניות, הוציא גם את השניה שהיתה כמעט חמש דקות בתוך המים לא אליכם. בנס היה בקרבת מקום אדם שהיה רופא במקצועו, מיד עשה החתלה לשתי הילדות, תוך כדי כך הגיע האמבולנס, והבהילו את הילדות לבית החולים "פוריה".

ביום ששי ראו שאמנם הילדה שיצאה ראשונה הולכת ומברירה, אבל אצל הילדה השניה המצב הלך והחמיר, ולא הצליחו ליצב את המצב שלה. לאחר דיון ודברים, החליטו הרופאים שצריך להסיע את הילדה לטיפול נמרץ בבית החולים "דמב"ם" בחיפה. ההורים התניעו בנייהם, החליטו שהבעל יחזר לבית שברמת הגולן, והאשה תמשיך עם הילדה לבית החולים בחיפה. המצב היה כל חמור, עד שהרופאים כבר אמרו להורים שיתפללו ושתחיה ולפחות תהיה "צמח" ולא תמות רחמנא ליצלן.

בדרך לבית, התקשר האב לרבנים שיתפללו עליה. בשבת הוא ארגן תפלות אצל כל החברים והילדים שבשכונה שלו. התפללו וקראו תהלים, והוא עצמו לא הצליח לישון כל השבת. בצאת שבת בזמן רבנו תם התקשר האיש לבית החולים במחת, ושאל: "מה קורה עם הילדה?". הבשורה הפתיעה אותו. ענו לו הרופאים: "אל תדאג, קרה לכם נס! יש ברוך ה' שפור גדול מאד, היא יצאה מקל סכנה!". לאחר שבת שלמה סוף סוף נשם האב לרוחה. מיד נסע לבית החולים בחיפה, הגיע לחדרה של בתו, ושם לקראת אותה לא צנורות, כל עם מכשיר אחד שנוזר לנשימה. שפור גדול מאד בחסדי ה'.

ובכל זאת, עדיין הרופאים אמרו שיש עוד עבודה וצריך עוד תפלות, ורק לאחר חמש או חודשים היא תוכל להשתחרר לבית. אשתו אמרה לו שיחזר הביתה, יהיה עם הילדים, והיא תשאר עם הילדה. חזר הבעל לעיר שלו, התפלל, שלח את הילדים לבית הספר, וכשחזר לביתו קבל שיחת טלפון מאשתו, ענה לשיחה, שאל לרצון אשתו, והנה היא מבקשת שיבוא שוב לבית החולים. שאל הבעל בחשש: "מה קרה?". ענתה האשה: "תבוא לקחת אותנו, אמרו לנו לחזר הביתה, אין מה לעשות כאן, הכל בסדר!". התפלא הבעל: "מה? איך זה יכול להיות? אולי כדאי בכל זאת להשאיר אותה

המכתב הגורלי

איירה: רדוד

מאיר הנרגש פתח את המכתב,
לא פודע לך שמיכתב זה יעצב
את עתידו התורני...

כן,
זה מכתב עבורך
פהרב עלי-
ר' רחמים חי
חזיתה הבן
זצוק"ל!

יום אחד בשחור מאיר פאזון הקטן
הביתה-

במכתבו פדריך הסבא קדישא את הילד מאיר:

הילד פתחיל לפעול
לפי הוראתו של הצדיק...

בשנתו האחרונה, בשקראה הרב את ספר
"אשכול הכופר" על תולדות חייו של רבי
רחמים חי חזיתה הבן, לא מסק
מלהתפעל ולא עזבו... והפליץ לתלמידיו
בכל פה לקרוא בו ולהחכים מפנו.

וכך זכינו שגדול הדור
פרן רה"י רבי מאיר פאזון
יוצא לנו כ-50 חיבורים בהלכה.

קוראים אנו מדי שבוע את חזכמותו העמוקה
של הרב פאזון זצוק"ל בעלון "בית נאמן"

וויירה מיוחדת של תורה והתעלות שדרה בישיבת "לבנימין אמר" שבברכיה, שע"י מוסדות התורה "חכמת רחמים", עם בניסתו של חג החנוכה.

בישיבה נהוג כי זכות הדלקת הנר הראשון נמכרת לתלמידים לא בבסף, אלא באמצעות לימוד תשובות מתוך ספרו של מרן מאור ישראל רבנו עובדיה יוסף זצוק"ל - "יחווה דעת".
השנה נרכשה הזכות על ידי אחד מבחורי הישיבה משי"ב, אשר קיבל על עצמו ללמוד 260 תשובות מן הספר.

הבחור כיבד בהדלקת הנרות את מורנו ראש הישיבה, הגאון רבי חננאל כהן שליט"א. מעמד ההדלקה נערך ברוב עם ובהתרנאות גדולה, כאשר תלמידי הישיבה עומדים סביב וחותרים את ההדלקה בפיוטי חנוכה בהתרוממות רוח.

לאחר ההדלקה והברכות, ישבו בני הישיבה יחד עם ראש הישיבה לאמירת "ויהי נועם" שבע פעמים, כסגולה הידועה לשמירה והצלחה.

שלושה שבועות לפני חנוכה, בחורי ישיבת "לבנימין אמר" כבר היו עסוקים מעל לראשם בלימוד ושינון הלכות חנוכה. מלבד הלימוד עצמו שהוא חלק מסדרי הישיבה, חלק ניכר מהבחורים למדו את דברי מרן בשלחן ערוך ונושאי כליו גם בשעות ההפסקות, ויש ששקדו אף בנסיעות לחתונות חבריהם שהתקיימו באותם הימים.

כחודש לפני חג החנוכה החליטו בהנהלת הישיבה לערוך חידון הלכתי גדול ורחב לבחורים הסובב סביב הלכות חנוכה, הכולל: שלחן ערוך, משנה בחרה עם ביאור הלכה, הערות איש מצליח הקצרות ורחב ההערות הארוכות. כל זה כמובן מלבד סדרי הישיבה הרגילים ושיעורי העיון הנמסרים מידי יום כולל ימי החנוכה עצמם.

שוב לחידון. הרב שבחן את השנים שהתמודדו על המקום השלישי, לא הצליח להגיע להכרעה. שואל את האחד, עובר לשני, שב לראשון וכן הלאה, והם לא פוסקים מלענות תשובות זריזות וברורות. ההכרעה עברה לגאון המשיגי שליט"א. הוא שאל שאלה מורכבת, כל אחד ענה את תשובתו, ולהפתעת כולם החליט הרב בסופו של דבר לזכות את שניהם במקום השלישי.

לאחר מכן נשאלו כל אחד מהשנים המובילים שאלה מתוחכמת, וכך נקבע מי מתוכם מקום ראשון ומי מקום שני.

הבחור הנעים ר' יגון כהן הי"ו זכה במקום הראשון וקיבל תלמוד בבלי "עוז והדר" שולחני, הבחור הנעים ר' נריה כהן הי"ו זכה במקום השני וקיבל שו"ת "יחזו דעת", וצמד הבחורים היקרים ר' פינחס מולא הי"ו ור' יוסף חיים אוריזאדה הי"ו זכו במקום השלישי וקיבלו כל אחד סט ספרים מספריו של מן ראש הישיבה זצ"ל הכ"מ זכותו תגן עלינו.

לקראת סיום, ראש הישיבה וראש המוסדות הגאון הרב חננאל כהן שליט"א נתן כמידי שנה דמי חנוכה לכל הבחורים, ובירכם בשקידה בתורה ובעליה רוחנית בימי החנוכה הקדושים.

המעמד היה מרומם ומחזק. את סיומו חגגו בחורי הישיבה בשירה ובריקודים לכבוד התורה ולומדיה, כשבראשם הבחורים השקדנים שלא פסקו מהלימוד גם בנסיעות וגם בהפסקות.

ששם חלקנו מיושבי בית המדרש

יום החידון הגיע. לא קל היה להכריע אלו בחורים יעלו לחידון. הציונים היו מאד צמודים והרבנים היו צריכים לבחור בחורים לפי פער קטן מאד של עשירות האחוז בממוצע. לבסוף, שני בחורים מכל שיעור שקבלו את הציונים הגבוהים ביותר בכל המבחנים המקדימים, הועלו לחידון והתיישבו על שלחן הכבוד, רק שמשיעור א' עלו שלושה בחורים, מאחר ששנים מהם קבלו את אותו ציון בדיוק בממוצע של כל המבחנים המקדימים.

תשעה נבחרים התיישבו סביב השלחן. אשרי מי שבא לכאן וספרו בידו, מנצלים עוד כמה דקות ושניות עד שיכריז המנחה – אב הבית הרב בנימין הכהן שליט"א – על סגירת הספרים ופתיחת החידון. הרבנים נכנסים בזה אחר זה, הרמי"ם, המשיגים, המשיבים, כשמעליהם ראש הישיבה הגאון הרב חננאל כהן שליט"א ואשר על ידו השני המשיגי הגאון הרב אלעד עידאן שליט"א. רגע שיא נמדד כאשר לאולם נכנס הגאון הצדיק הרב ברכאל כהן שליט"א, שבא לברך את המתמודדים ולפתוח את החידון בשאלותיו המחכימות.

החידון התחיל, הרבנים שואלים, המנחה מעביר למתמודד התורן, השעונים נפתחים, הזמן מצומצם, והבחורים עונים בחכמה ובידע עצום ורב. לא קלות השאלות. האוירה מתלהטת, וכולם קשובים לשמוע האם הרבנים יחליטו על עשר נקודות או שמא פחות מכך.

התחרות היתה צמודה. לאחר שני סבבים של שאלות, הוצרכו לקבוע מי הם שלושת הבחורים שיעלו לשלב הסופי, כך ששני מתמודדים שקיבלו בסך הכול עשרים נקודות עלו בוודאות לשלב המכריע, ושנים אחרים שקיבלו נקודה אחת פחות התמודדו 'ראש בראש' על המקום השלישי.

עם זאת, גם שאר המתמודדים שלא עלו לגמר לא שבו בידים ריקות. כל אחד מהם קיבל לידיו מראש הישיבה את סדרת הספרים המפוארת "שמחת התורה" הבנויה על דרשותיו של הרב, ולא זז משם עד שקיבל גם הקדשה בכתב ידו של הרב לברכה והצלחה.

השותפים הזוכים והמרתברים יזכו...

יש לנו את
הזכות
להציע לכם
שותפות

פדיון נפש

על ידי רבני המוסדות שליט"א
להצנחה, לישועה, לזיווג ולרפואה,
פרנסה, ולכל הישועות

כל תלמידי אברכי רבני מוסדותינו הקדושים עולים ביום הילולת
הצדיק לציונו הקדוש ולעוד 26 קברי צדיקים של רבנים קדושים
בהר המנוחות ויעתירו עליכם בתפילה.

תפילת 40 יום ברציפות

יתברכו על ציונו של הרב
מאיר מזוז זצוק"ל
ואוהל הצדיקים בברכה

"בוודאי לא יגזח אותו צדיק
עד שתתמלא בקשתכם"

**ארנק הברכה
עם שקל הקודש**

שהתברך מידיו של מרן
ראש הישיבה הגאון הרב
מאיר מאזוז זצוק"ל

המלאי מוגבל

במייך
h035090500@gmail.com
באתר
hilula2026.com/1

בהודעה:
08-6727523
בגדרים פלוס:
www.matarapro

חייגו:
***9105**
רב קוי 24 שעות ביממה

**לרכישת
קרטיסים:**

ברכותיו של מרן רבנו זצוק"ל לרוכשי כרטיסי ההילולא ושותפי המוסדות

”

”מצוה להשתתף בהחזקת הישיבה ולקנות כרטיסי-הגרלה ולתמוך במוסדות הישיבה, כל אחד לפי כוחו וממונו. וזכות מרן הסבא קדישא זצ”ל

**תגן עליכם בבריאות איתנה
והצלחה רבה לעולמי עד”**

”

”וכמה שאדם תורם למוסדות ”חכמת רחמים” שהיא על על שמו של מורנו ורבנו הגאון הצדיק רבי רחמים חי חויתה הכהן,

**הקב”ה יתן לו כסף
כעפר הארץ”**

”

כל מי שזקוק לאיזה דבר ברוחניות או בגשמיות,

ידליק נר לעילוי נשמתו של רבי חויתה ויתרום ל”חכמת רחמים”

”

כל אחד שיוכל לתת כמה שיותר אבל לא יחרוג מן המעשר

לפחות חצי מעשר

וקצת יותר תתנו לכאן

כי רבי חויתה עליו השלום היה צדיק יסוד עולם

הנני קורא בזה אל אחינו דת ישראל
לעזוב דין יפה וללחץ נפיש
ואקנה פריי-פנול
לאוסדות חכמת רחמים,
אל המוסדות והמבצעים
יכולתו עני. ולכן קאוד ובני-ישיבה
למזקק יעזי ונניח גיט. יעזי ונניח גיט.

כרכישת כרטיסים:

חייגו עכשיו: *9105 או באתר: hilula2026.com/1

מתחילים השבוע <<

מדי יום

הגרלות בונוס למזדרזים

מדי יום הגרלות בונוס למזדרזים
חבילות של או(ש)ר לבית ולמשפחה וזכויות אין סוף
הגרלות השבוע:

ראשון
כ"ט
טבת

מוצ"ש
וארא
כ"ח
טבת

יום
שלישי
ב' שבט

יום
שני א'
שבט

יום
חמישי
ד' שבט

יום
רביעי
ג' שבט

ועוד
עשרות
מתנות

ככל שמקדימים

יותר | יותר | יותר
זכויות | זכויות | זכויות

ברודעה:
08-6727523

בגדרים פנחס:
www.matara.pro

במ"ל
h035090500@gmail.com

באתר
hilula2026.com/1

חייגו:
*9105

רב קווי 24 שעות ביממה

לרכישת
קרטיסים:

